

11 Οκτωβρίου, 1991

[ΠΙΚΗΣ; Δ/στής]

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΔΓ' ΕΚΔΟΣΙΝ ΑΔΕΙΑΣ ΔΙΑ
ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΝ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΔΓ' ΕΚΔΟΣΙΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ
CERTIORARI ΚΑΙ PROHIBITION ΥΠΟ Η ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ
ΑΦΡΙΚΑΝΑΣ ΔΙΣΚΟΘΗΚΗΣ ΛΤΔ.,

και

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΘΗ ΕΧ-PARTE
ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 25838/91 ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΔΙΕΤΑΧΘΗ Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΦΡΙΚΑΝΑ ΔΙΣΚΟΘΗΚΗ ΛΤΔ, ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙ-
ΜΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΗΣ ΔΙΣΚΟΘΗΚΗΣ ΜΕΧΡΙ ΠΛΗΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙ-
ΚΗΣ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΙΟ ΠΑΝΩ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ.

(Αίτηση Αρ. 130/91).

5 *Προνομιακά Διατάγματα — Αίτηση για παραχώρηση άδειας για κατα-
χώρηση αίτησης για έκδοση διατάγματος certiorari για ακύρωση
μονομερούς προσωρινού διατάγματος, που διέτασσε την αιτήτρια
να παύσει να χρησιμοποιεί την δισκοθήκη "Αφρικάνα" — Ισχυρι-
σμός για παράβαση των προνοιών του άρθρου 9(3) του περί Πολι-
τικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6, διότι το προσωρινό διάταγμα
είχε οριστεί επιστρεπτέο (returnable) 20 ημέρες μετά την έκδοσή
του — Κατά πόσο υπήρχε εκ πρώτης όψεως υπόθεση ή συζητήσιμο
θέμα*

10 *Σε ποινική υπόθεση που είχε καταχωρήσει ο Δήμος εναντίον
της αιτήτριας εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας
μετά από μονομερή (ex parte) αίτηση του Δήμου προσωρινό διά-
ταγμα δυνάμει του άρθρου 116(2) του περί Δήμων Νόμου, 1985 (N
15 111/85) με το οποίο διετάσσετο η αιτήτρια εταιρεία να παύσει την
χρησιμοποίηση της δισκοθήκης "Αφρικάνα". Το διάταγμα εκδόθη-
κε στις 10.9.91 και ορίσθηκε για τις 30.9.91, για να εμφανισθεί η
αιτήτρια και να δείξει λόγο για την ακύρωση του. Το διάταγμα επι-
δόθηκε την επομένη της έκδοσής του.*

20 *Η αιτήτρια ισχυρίσθηκε ότι υπήρχε εμφανής παράβαση των
προνοιών του άρθρου 9(3) του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου,
Κεφ. 6, που κατεδείκνυε υπέρβαση δικαιοδοσίας, διότι το προσω-
ρινό διάταγμα παρέμεινε σε ισχύ για χρόνο μεγαλύτερο από αυτόν
που ήταν αναγκαίος για την επίδοσή του.*

Αποφασίσθηκε ότι

25 *(α) Το άρθρο 9(3) του Κεφ. 6 προνοεί ότι προσωρινό διάταγμα
που εκδόθηκε μετά από μονομερή αίτηση παραμένει σε ισχύ για*

όσο χρόνο είναι αναγκαίος, i. για να επιτευχθεί η επίδοσή του στο πρόσωπο στο οποίο απευθύνεται, και ii. για να μπορέσει το εν λόγω πρόσωπο να εμφανισθεί ενώπιον του Δικαστηρίου και να ενστεί στην έκδοσή του.

(β) Η διάγνωση του αναγκαίου χρόνου αναγόταν στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου, η άσκηση της οποίας αποτελούσε θέμα εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου και όχι υπέρβασής της. Το ένδικο μέσο για θεώρηση της ορθότητας της απόφασης ήταν η έφεση και όχι η διαδικασία certiorari.

5

Η αίτηση απορρίφθηκε.

10

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

In re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250

Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd. and Others, (1989) 1 A.A.A. (G) 499.

Αίτηση.

15

Αίτηση για παροχή άδειας προς υποβολή αίτησης για την έκδοση διαταγμάτων CERTIORARI και PROHIBITION, με την οποία να ακυρώνεται διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, με το οποίο διατάσσεται η αιτήτρια όπως παύσει να χρησιμοποιεί την δισκοθήκη "Αφρικόνα Δισκοθήκη Λτδ".

20

Λ. Κληρίδης, για τους αιτητές.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Οι αιτητές, αποτείνονται στο Ανώτατο Δικαστήριο με έρεισμα τις διατάξεις του άρθρου 155.4 του Συντάγματος για να τους παρασχεθεί άδεια να υποβάλουν αίτηση για την έκδοση "διαταγμάτων CERTIORARI και PROHIBITION με την οποία να ακυρώνεται το διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, 10/9/91, με το οποίο διατάσσεται η αιτήτρια εταιρεία όπως παύσει την χρησιμοποίηση της δισκοθήκης Αφρικόνα Δισκοθήκη Λτδ." Δεν επιδιώκεται η ανακοπή ή παρεμπόδιση οποιασδήποτε διαδικασίας. Η θεραπεία η οποία επιδιώκεται συναρτάται αποκλειστικά με το ένταλμα CERTIORARI που

25

30

είναι και το θέμα που θα μας απασχολήσει.

5 Το επίδικο διάταγμα εκδόθηκε στην Ποινική Υπόθεση 25838/91 (Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας) στην οποία ο Δήμος είχε προσάψει κατηγορία στους αιτητές, όπως συνάγεται από την ένορκη δήλωση των αιτητών (το κατηγορητήριο δεν παρουσιάστηκε), για τη χρήση δισκοθήκης κατά παράβαση διατάξεων του Περί Δήμων Νόμου (Ν. 111/85) και σχετικών κανονισμών. Οι αιτητές υποστηρίζουν ότι το διάταγμα εκδόθηκε κατά παράβαση των προνοιών του άρθρου 9 (3) του Περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6, παρέκκλιση εμφανής στο κείμενο του διατάγματος, που τεκμηριώνει υπέρβαση δικαιοδοσίας. Το άρθρο 116 (2) του Ν. 111/85 παρέχει εξουσία σε ποινικό δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται κατηγορίας για την παράνομη χρήση ακινήτου να εκδίδει, χωρίς προγενέστερη 15 ειδοποίηση στον κατηγορούμενο, απαγορευτικό διάταγμα υπό τον όρο ότι τηρούνται οι όροι που θέτουν για την έκδοση τέτοιων διαταγμάτων, ο Περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμος - Κεφ. 6, ο Περί Δικαστηρίων Νόμος, Ν. 14/60, και 20 οι Περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικοί Κανονισμοί.

25 Στο κείμενο του διατάγματος το οποίο αμφισβητείται, μνημονεύεται ότι αυτό εκδόθηκε μετά από αίτηση του Δήμου και την κατάθεση εγγύησης £6.000. Το διάταγμα εκδόθηκε στις 10/9/91 και ορίστηκε για την 30/9/91, ημερομηνία κατά την οποία εκαλούντο οι αιτητές να εμφανιστούν ενώπιον του δικαστηρίου και να δείξουν λόγο για την ακύρωση του διατάγματος.

30 Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι το διάταγμα παραβιάζει τις πρόνοιες του άρθρου 9 (3) του Κεφ. 6 διότι η ισχύς του δεν περιορίστηκε μέχρι την ημερομηνία επίδοσης του στους κατηγορούμενους που σενετελέστη την επαύριον της έκδοσης, γεγονός που το καθιστά παράνομο και υποκείμενο σε παραμερισμό. Ο κ. Κληρίδης υπέβαλε ότι παράταση της διάρκειας του διατάγματος πέραν του επιτρεπτού χρόνου τεκμηριώνει εκ πρώτης όψεως υπόθεση, το 35 κριτήριο για την παροχή άδειας για υπέρβαση δικαιοδο-

σίας, οπότε νομιμοποιείται ο αιτητής να επικαλεστεί τις διατάξεις του άρθρου 155.4 του Συντάγματος για την ακύρωση του. Το θέμα το οποίο εγείρεται είναι αμιγώς νομικό, ο προσδιορισμός του οποίου μπορεί να αναληφθεί με την ίδια ευχέρεια σε κάθε στάδιο της διαδικασίας - *In re Kakos* (1985) 1 C.L.R., 250. 5

Το άρθρο 9 (3) ορίζει ότι διάταγμα το οποίο εκδίδεται βάσει του άρθρου 9 (1) (χωρίς ειδοποίηση στην άλλη πλευρά) παραμένει σε ισχύ για όσο χρόνο είναι:

(α) Αναγκαίο να επιτευχθεί επίδοση στο πρόσωπο προς το οποίο απευθύνεται, και 10

(β) που να του επιτρέπει να εμφανιστεί ενώπιον του δικαστηρίου και να ενστεί στην έκδοση του.

Η διάγνωση του χρόνου ο οποίος απαιτείται για την επίδοση διατάγματος και την εμφάνιση του μέρους προς το οποίο απευθύνεται ανάγεται στην διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου. Ο χρόνος των 20 ημερών ο οποίος απέθηκε για το σκοπό αυτό δεν ξερχόταν με κανένα μέτρο του ορίου του λογικού ή του πλαισίου που θέτει ο νόμος. Συνάγεται από το κείμενο ότι το δικαστήριο συνάρτησε την ισχύ του διατάγματος τόσο με την επίδοση του στον καθ' ου η αίτηση όσο και με την παροχή λογικής ευκαιρίας στον τελευταίο να εμφανιστεί στο δικαστήριο και να το αμφισβητήσει. Δεν περιέχεται τίποτα στο διάταγμα αντινομικό προς τις διατάξεις του άρθρου 9 (3) του Κεφ. 6. 15
20
25

Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που παρέχεται από το νόμο αποτελεί θέμα εντός του πλαισίου της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου, όπως ήταν στην προκείμενη περίπτωση ο καθορισμός του χρόνου για την επίδοση και αμφισβήτηση από τον καθ' ου η αίτηση του εκδοθέντος διατάγματος¹. Συνεπώς δεν εγείρεται θέμα υπέρβασης δικαιοδοσίας που σκοπεύει να θεραπεύσει η διαδικασία CERTIORARI. Το ένταλμα CERTIORARI έχει ως λόγο τη διασφάλιση της λειτουργίας των κατώτερων δικαστηρίων στα πλαίσια που θέτει ο νόμος και οι κανόνες της φυσικής 30
35

δικαιοσύνης που συνιστούν αναπόσπαστο μέρος της δικαστικής λειτουργίας. Το ένδικο μέσο για τη θεώρηση της ορθότητας των αποφάσεων κατώτερου δικαστηρίου είναι η έφεση.

- 5 Δε διαπιστώνονται λόγοι που να δικαιολογούν την παραχώρηση της αιτηθείσας άδειας. Η αίτηση απορρίπτεται. (Βλ. *Marie Therese Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd, & Others*, (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 499).

Η αίτηση απορρίπτεται.